

Praha 19. 8. 2019

**Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů**

Vážená paní,

na Ministerstvo financí bylo dne 7. srpna 2019 doručeno Vaše podání se žádostí o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“). Žádáte o poskytnutí informací v tomto znění:

„Na základě zákona o svobodném přístupu k informacím Vás žádám o sdělení se zdůvodněním o jaký druh pozemku se má jednat pro jeho ocenění, má-li na něm vzniknout odval hlušiny po těžbě nerostu, tj. jakým způsobem lze stanovit hodnotu nájemného za pronájem takového pozemku.“

Úvodem si Vás dovoluje Ministerstvo financí upozornit na skutečnost, že Vaše podání není žádostí o informace ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 Zákona, jelikož se jedná o dotaz na názor ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 Zákona. Váš dotaz je takového charakteru, že nesměřuje k poskytnutí informace stanovené Zákonem, která již existuje v zaznamenané formě a je v dispozici Ministerstva financí, ale směřuje k vypracování názoru a vytváření nové informace, čehož se nelze na základě informační povinnosti v souladu se Zákonem domáhat. Žádosti takového charakteru, jako je Vaše, je Ministerstvo financí v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 Zákona oprávněno odmítnout. Přesto Vám Ministerstvo financí nad rámec svých povinností sděluje následující informace.

K první části Vaší žádosti týkající se zjištění druhu blíže neurčeného pozemku, tj. *„žádám o sdělení se zdůvodněním o jaký druh pozemku se má jednat pro jeho ocenění, má-li na něm vzniknout odval hlušiny po těžbě nerostu“* Vám Ministerstvo financí sděluje v obecné rovině a pouze z pohledu oceňovacích předpisů následující informace.

Postup určení druhu pozemku a členění pozemků pro účely oceňování obecně vyplývá z příslušných ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku

a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů a jeho prováděcí vyhlášky.

Pozemek se oceňuje ve stavu k datu ocenění, nikoliv dle účelu, k němuž má v budoucnosti sloužit; vždy je nutno nejprve postupovat podle ustanovení § 9 odst. 5 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. V případě zjištění nesouladu mezi stavem uvedeným v katastru nemovitostí a skutečným stavem se při oceňování vychází ze skutečného stavu.

V případě nejasností, které se týkají právního stavu předmětného pozemku a jeho zařazení v územně plánovací dokumentaci z hlediska využití, je třeba se obrátit na příslušný stavební úřad a příslušné orgány územního plánování obce, případně na příslušný krajský stavební úřad či krajský úřad schvalující Územně plánovací dokumentaci obce, eventuálně na speciální stavební úřady (Báňský úřad, atp.).

Při oceňování a zjišťování skutečností potřebných k ocenění je třeba odborných znalostí a vědomostí. Z toho důvodu Vám Ministerstvo financí doporučuje k určení druhu a začlenění pozemku i pro jeho ocenění vyhledat služby soudního znalce či odhadce. Ministerstvo financí není z hlediska své působnosti oprávněno poskytovat oceňování pro potřeby soukromých osob.

K dotazu „*jakým způsobem lze stanovit hodnotu nájemného za pronájem takového pozemku*“ Vám Ministerstvo financí sděluje následující. V současné době podle výměru MF č. 01/2019, kterým se vydává seznam zboží s regulovanými cenami, je cenové regulaci podrobeno, kromě nájemného z pozemků pro hrobová místa, pouze nájemné z pozemků, pro které platí současně všechny čtyři následující podmínky:

1. Pozemky jsou klasifikovány jako pozemky veřejné infrastruktury ve smyslu § 2 odst. 1 bod k) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon),
2. není na nich provozována podnikatelská činnost,
3. jedná se o pronájem ve veřejném zájmu a
4. nájemné je hrazeno z veřejných prostředků.

Nejsou-li uvedené podmínky všechny současně splněny, není nájemné regulováno a záleží na pronajímateli a nájemci, jaká výše nájemného bude sjednána. Přitom je nutné mít na zřeteli ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, tj. „*Prodávající ani kupující nesmí zneužít svého výhodnějšího hospodářského postavení k tomu, aby získal nepřiměřený majetkový prospěch.*“. Výše nájemného by měla vycházet z ceny v místě a čase obvyklé.

Pro upřesnění Ministerstvo financí uvádí, že prodávajícím je v zákoně míněn

i poskytovatel služby, resp. pronajímatel. Kupujícím pak i příjemce služby, resp. nájemce.

Výše uvedený výměr MF č. 01/2019 byl publikován v Cenovém věstníku Ministerstva financí č. 14/2018 a je zveřejněn na internetových stránkách <https://www.mfcr.cz/cs/legislativa/cenovy-vestnik/2018/cenovy-vestnik-14-2018-33615>, kde se v Části I., Oddíl A, Položka č. 2 stanovuje maximální nájemné z pozemků veřejné infrastruktury a z pozemků pro hřobová místa.

Závěrem souhrnně konstatuji následující: při posouzení dotazů specifikovaných v žádosti vycházelo Ministerstvo financí výhradně z údajů v nich uvedených bez podrobných znalostí konkrétních informací a souvislostí, které se k předmětnému problému vztahují; vyjádření Ministerstva financí nelze považovat za závazný právní výklad, neboť ten přísluší pouze nezávislému soudu.